

[Statsministeren]

nødvendige initiativer, hvis det skulle vise sig nødvendigt.

Jeg blev også spurgt om vore betydelige olie-lagre, og jeg kan svare, at det er regeringens opfattelse, at der ikke i dag, altså netop nu, er grundlag for, at Danmark skulle begynde at sælge ud fra vore kriselagre af olie.

Lagertræk med det formål at stabilisere eller nedbringe oliepriserne er kun effektivt, hvis det sker som led i en samlet international aktion.

Vi har store lagre i forhold til Danmarks behov, men måler vi vore lagres omfang i forhold til den internationale handel, så er det selvfølgelig få dråber. Tingene må altså her koordineres. Et isoleret dansk lagertræk ville også kunne svække Danmarks forsyningssituation, hvis der skulle ske det ulykkelige, at en skærpelse af konflikten i Mellemøsten gav os et egentligt oliemangelsproblem, som vi jo slet ikke har i dag, hvor verdensmarkedet heldigvis er rigeligt forsynet med olie.

Et andet spørgsmål til mig gjaldt de kommende Øresundsforbindelser. Jeg kan svare, at hvilken form for forbindelse og hvilken linjeføring der bliver tale om, forhandles nu intenst med den svenske regering, og vi skal finde en forståelse med den svenske regering.

Begge parter er enige om, at arbejdet skal udføres grundigt. Vi ønsker sikkerhed på mange vigtige områder, f.eks. sikkerhed for miljøet.

Men vi håber, at alt dette analysearbejde kan klares i løbet af de kommende måneder, således at regeringen kan lægge et forslag frem til behandling her i Folketinget i denne vinter.

Må jeg sige til sidst, at hr. Svend Auken var lige ved at friste mig over evne, da han nåede til den sætning i sin tale, hvor han opfordrede mig til at udskrive folketingsvalg i dag. Jeg kan ikke tilbageholde den betragtning, at jeg synes i og for sig, at det fra hr. Svend Aukens side er udtryk for en beundringsværdig dødsforagt, men det ligger jo i, at vi hver især er overbevist om vores egen sag, det forstår jeg godt. Men jeg må sige til hr. Svend Auken: Vær nu lidt tålmodig, vær nu lidt tålmodig. Vi skal ikke give op for tidligt.

Netop i dag indleder Folketinget for alvor arbejdet i dette folketingsår.

Jo, jeg kan godt se, at der nødvendigvis kommer et valg, dersom et kompagniskab af S, SF og Fremskridtspartiet i fællesskab måtte stemme finansloven ned i december. Det er jo så til

gængæld et kompagniskab, som befolkningen ikke har grund til at håbe ville kunne udgøre et alternativ til den nuværende regering efter et valg – eller tager jeg fejl her? Derfor må jeg sige: Lad os nu gå i gang med arbejdet. Det er svære opgaver, og vi ved, vi er uenige på en lang række områder, men vi må i gang med arbejdet, vi må forhandle, vi må tilstræbe at nå nye resultater. Det skylder vi både hinanden og vores selvspekt, men allervigtigst: Det skylder vi befolkningen.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Nu er det temmelig længe siden, statsministeren startede sin svartale, så det kan godt være, at nogle har glemt, hvad det egentlig var, han startede med. Det skal jeg så minde om. Det er heller ikke sikkert, at alle i salen har FN's Børnekonvention sådan helt præsent. Jeg skal derfor læse et afsnit af den artikel, som det handler om, det, statsministeren sagde, og det, hr. Glønborg sagde, og det, hr. Ole Espersen sagde tidligere i debatten.

Der står i artikel 37, stk. C:

»Deltagerstaterne skal sikre, at ethvert barn, der er berøvet friheden, behandles menneskeligt og med respekt for menneskets naturlige værdighed og på en måde, der tager hensyn til dets aldersmæssige behov. Især skal ethvert barn, der er berøvet friheden, adskilles fra voksne, medmindre en sådan adskillelse anses for ikke at tjene barnets tarv.«

Jeg må indrømme, jeg blev meget forbløffet, da jeg hørte statsministeren i sin svartale sige, at det betyder, at unge lovovertrædere ikke må sidde i samme celle som de voksne. De må altså gerne sidde ude i Vestre Fængsel; de må gerne sidde i andre af vore statsfængsler, der er fyldt med voksne afsonere.

Jeg kan fortælle statsministeren – det ved han nok ikke – at netop dette spørgsmål har vi drøftet adskillige gange i Folketingets Retsudvalg. Vi har haft samråd med justitsministeren og med socialministeren for at prøve at se, om der ikke kunne findes en løsning, så vi slap for at have børnene siddende i fængsel sammen med de voksne.

Jeg er helt overbevist om, at det er det, der er meningen med denne paragraf i konventionen, og indtil andet er bevist for mig, vil jeg holde fast ved, at det er meningen med det, der står i